

První soud povolil podle § 154 I. ex. ř. opětou dražbu nemovitosti, maje za to, že vydražitelka nesplnila, pokud jde o složení nejvyššího podání, dražební podmínky. Rekursní soud, vyhradiv svému usnesení právní moc, uložil prvému soudu nové jednání. Důvody: Podle § 154 ex. ř. zahájí se opětná dražba nemovitostí, nezapraví-li vydražitel včas a řádně nejvyšší podání. V daném případě složila vydražitelka na nejvyšší podání 27.460 Kč jako vadium částku 4.100 Kč a první knihovní věřitel prohlásil písemným podáním, že nežádá hotové vyplacení své pohledávky ve výši 38.500 Kč. Není sporu o tom, že nejvyšší podání jest tudíž zapraveno. Na věci nemůže nic měnit, že proti pohledávce prvního knihovního věřitele byl podán odpor, neboť o tomto odporu soud dosud nerozhodl a není známo, jak s pohledávkou bude při rozvrhu naloženo a rozhodnutí tomu nelze předbíhati. Při řešení otázky, zda vydražitel nesložil včas řádně nejvyšší podání, nelze mít zřetel jen ke stavu věci až do roku nebo do rozhodnutí o rozvrhu nejvyššího podání, nýbrž jest přihlížeti i k dalšímu vývoji věci (Sb. n. s. čís. 10491). Vydražitelka má právo ve smyslu § 154, odst. 2 ex. ř. složit zadržené částky nejvyššího podání i s úroky k soudu, ba dokonce s opěté dražby sejde, nabízel-li vydražitel v dovolacím rekursu proti povolení opěté dražby doplnění chybějící částky nejvyššího podání (Sb. n. s. čís. 13029).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle schválených dražebních podmínek byla vydražitelka povinna složit u soudu v hotovosti do 14 dnů čtvrtinu nejvyššího podání, zbytek ve dvou stejných měsíčních splátkách, první nejpozději v měsíci, druhou nejpozději ve 2 měsících po tom, kdy příklep nabude právní moci. Souhlas zástavních věřitelů, jejichž pohledávky pravděpodobně budou uspokojeny z nejvyššího podání, s převzetím dluhu mohl přivodití odečtení jejich dávek od posledních dvou splátek. První čtvrtina nejvyššího podání musí býti hotově u soudu složena, není-li za souhlasu vymáhajícího věřitele a knihovních věřitelů ustanoveno nic jiného (§ 152, posl. odst. ex. ř.), i když budou převzetím dluhů vydražitelem zapraveny více než tři čtvrtiny nejvyššího podání. V dražebních podmínkách nebyla taková odchylka ustanovena, vymáhající věřitel vyslovil se proti započtení převzaté pohledávky prvního knihovního věřitele na první splátku tím, že podal návrh na opětou dražbu. Vydražitelka složila jen vadium v hotovosti částkou 4100 Kč, která nedosahuje čtvrtiny nejvyššího podání. Nezapravila tedy včas a řádně ani první splátku na nejvyšší podání a právem povolil první soud opětou dražbu podle § 154 ex. řádu.

Čís. 15274.

K § 17 rozl. zák.

Povolení rozluky manželství rozvedeného z výhradné viny manželovy odporuje dobrým mravům, byla-li by manželka povolením rozluky

připravena o zaopatřovací požitky dle zákona o starobním pojištění a vinný manžel musil si býti toho důsledku vědom.

(Rozh. ze dne 10. června 1936, R I 656/36.)

Manželství stran, o jehož rozluky podle § 17 rozl. zákona usiluje žadatel, bylo k jeho žalobě rozvedeno z výhradně jeho viny. Prv ý s o u d návrhu vyhověl a povolil rozluky. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: V případě, kde rozvod byl vysloven pouze proto, že žalovaná se k žalobě manžela o rozvod připojila a uznáno na rozvod z výhradně viny manžela, a tento nyní žádá rozluky, nestačí jen zkoumati, zda jsou tu podmínky pro povolení rozluky dle § 17 rozl. zákona, nýbrž dlužno z úřední moci zkoumati, zda by povolení rozluky nepřičilo se dobrým mravům, a nelze proto rozluky zejména tehdy povolit, jestliže jsou prokázány okolnosti, že manžel, jenž chce rozluky, spáchal činy rozvod odůvodňující úmyslně za tím účelem, by si k rozluce dopomohl, a to tak, by manželku přinutil k rozvodu, a rozvodu pak použil k rozluce, který tedy dopouští se důvodů rozvodových na rozluky spekuloval, anebo když třeba takové spekulace tu nebylo, rozlukou má býti připravena manželka o důležité právo majetkové, zvláště pensi nebo nějaký podobný důchod (rozh. čís. 9333 a 10520 Sb. n. s.). Že by žadatel na rozluky spekuloval, odpůrkyně ani netvrdila, a z výsledků sporu rozvodového nevyšly také žádné okolnosti najevo, které by tento závěr odůvodňovaly. Naproti tomu by povolením rozluky mohla býti stěžovatelce způsobena těžká újma majetková. Ze spisů rozvodových a rozlukových vidno, že žadatel jest ve službách pivovaru a má podle zákona čís. 221/24 Sb. z. a n. nárok na důchod invalidní a starobní a odpůrkyně jako jeho manželce v případě jeho úmrtí náležel by dle § 114 cit. zák. nárok na důchod vdovský po něm, nikoli však tehdy, kdyby došlo k rozluce manželství; to stanoví § 115 cit. zák. výslovně. Z toho vidno, že by povolením rozluky utrpěla odpůrkyně těžkou majetkovou újmu, a bylo by tudíž proti dobrým mravům, aby v daném případě, když došlo k rozvodu z výhradně viny žadatele — tehdy žalobce — pro hluboký rozvrat jím zaviněný, povolena byla rozluka proti nevinné manželce, jež by tím ještě poškozena byla vážně na svých majetkových právech.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací soud poukazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, které vyhovuje stavu věci a zákonu. Nerozhoduje, zamýšlel-li rozvodem výhradně vinný žadatel o rozluky docílením rozluky manželství připravití svoji manželku o zákonný její nárok na pensi po něm, a byl-li tudíž přímo veden úmyslem manželku na jejích majetkových právech poškodit, nýbrž stačí k zamítnutí jeho návrhu podle § 17 rozlukového zákona jako odporujícího dobrým mravům, musil-li si býti důsledku tohoto vědom (Sb. n. s. čís. 9991 a 13388).